Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Lorina Ciubotaru)
Dosarul nr. 2r-1549/26 (2-26090317-02-2r-24072026)

D E C I Z I E

17 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Svetlana Vîșcu și Constantin Roșca

examinând *fără participarea părților*, recursul declarat de către avocatul Cotorobai Vitalie în interesele lui *****,

în cauza civilă la cererea depusă de către *****privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenţei în familie împotriva acţiunilor Cristinei Daniliuc, parte interesată Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișină,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de *****,

c o n s t a t ă:

Poziția instanței de fond:

La 16 iulie 2026 avocatul Cotorobai Vitalie a depus în interesele lui *****Andrzej cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenţei în familie împotriva acţiunilor Cristinei Daniliuc, parte interesată Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău, prin care a solicitat emiterea ordonanței judecătorești cu aplicarea următoarelor măsuri de protecție:

a) obligarea Cristinei Daniliuc de a părăsi locuința comună ap. ***** și de a sta departe de locuința victimei cu aplicarea monitorizării electronice în modul prevăzut de Lege;

b) obligarea Cristinei Daniliuc de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță de cel puțin 300 metri, excluzând orice contact vizual cu victima;

c) interzicerea Cristinei Daniliuc de a contacta prin telefon, corespondență sau în orice alt mod cu victima;

d) obligarea Cristinei Daniliuc de a participa la programul special antinarcologic (antipsihotrop) și de suprimare a comportamentului agresiv.

În motivarea cererii, avocatul Cotorobai Vitalie a indicat că *****și Daniliuc Cristina s-au aflat în căsătorie, care a fost desfăcută la 05 februarie 2025. Din căsătorie foștii soți au un copil minor. După divorț, foștii soți au locuit împreună, după care Daniliuc Cristina s-a mutat cu traiul în mun. Cahul, iar când vine în mun. Chișinău locuiește la concubin.

Menționează că la finele lunii august 2025, când *****a revenit în țară împreună cu fiica, Daniliuc Cristina a început a demonstra un comportament agresiv, inițiind în repetate rânduri conflicte chiar în prezența copilului și încercând să îl provoace de a aplica violența.

Susține că tot în luna august 2025 Daniliuc Cristina, folosind statutul său de judecător în cadrul Judecătoriei Cahul, făcând abuz de acest statut, a inițiat și a obținut mai multe hotărâri, în opinia sa, adoptate contrar legii, limitându-l pe *****în drepturi, inclusiv în dreptul de a se vedea cu fiica minoră, de a participa în viața ei și la procesul de educare.

Afirmă că la cererea abuzivă depusă de Daniliuc Cristina, prin încheierea Judecătoriei Cahul /sediul Vulcănești/ din 8 mai 2026, instanța în care activează aceasta, a aplicat în privința lui *****măsuri restrictive, inclusiv i s-a interzis să se apropie de imobilul **********

Precizează că după eliberarea respectivei ordonanțe, Daniliuc Cristina îl urmărește pe *****pentru a-l provoca de a încălca măsurile aplicate, fapt care s-a produs chiar și în prezența colaboratorilor de poliție. Daniliuc Cristina intenționat îl urmărește pe *****pentru a-l provoca și pretinde încălcarea din partea ultimului a măsurilor de protecție, agresoarea depune plângeri abuzive și calomnioase în adresa poliției pentru a fi pornită urmărirea penală în privința lui *****.

Relevă că Daniliuc Cristina utilizând statutul de magistrat și pentru al supune economic și financiar pe *****, a prezentat abuziv la executare titlul executoriu privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, deși *****achită benevol, inclusiv a achitat în avans pentru trei luni pensia de întreținere a copilului minor, dispusă spre încasare de aceiași instanță în care activează Judecătoria Cahul /sediul Vulcănești/ din 30 aprilie 2026.

Astfel, ca urmare a acțiunilor abuzive comise de Daniliuc Cristina, executorul judecătoresc Popa Ana a indisponibilizat conturile bancare ale lui *****, iar pentru a achita pensia de întreținere a copilului a fost nevoit să contracteze un împrumut.

Remarcă că după emiterea ordonanței de protecție din 8 mai 2026, Daniliuc Cristina apelând la serviciile unei persoane, care o bănuiește că este din domeniul criminal, specializat în furturi din apartamente și alte imobile, samavolnic a pătruns în ***** str. *****, la care agresoarea nu are nici o atribuție, unde a deteriorat lacătele, camerele din coridorul comun, alte bunuri. Camerele din coridorul comun,

presupune că au fost deteriorate, pentru a nu fi monitorizat modul cum Daniliuc Cristina sustrage bunurile lui *****din apartament.

Constată că Daniliuc Cristina demonstrează în raport cu *****un comportament agresiv, urmărindu-l intenționat și aplicând față de el acțiuni de supunere și limitare economică și financiară, situație care are ca consecință supunerea la violențe psihice, economice și materiale, cauzându-i, astfel suferințe de ordin psihic și moral, încercând să îl manipuleze, să îl izoleze și să îl umilească, utilizând șantajul emoțional, declarându-i că îl va distruge psihic, moral, emoțional, financiar și economic, amenințându-l că nu își va vedea fiica și nu va participa în viața copilului lor comun minor.

Notează că ca urmare a violenței psihice, economice și materiale aplicate de Daniliuc Cristina în raport cu *****, ultimul a suferit daune devastatoare pe termen lung, fiind supus la stres cronic, anxietate severă și depresie.

Comunică că a observat survenirea acestui comportament la agresoare după ce ultima a început consumul substanțelor puternice psihotrope și a medicamentelor puternice cu efect antidepresante, consumul acestor substanțe fiind confirmat chiar de agresoarea Daniliuc Cristina în fața instanței de judecată, în cadrul procesului contravențional derulat la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Consideră că drept consecință, pentru a fi protejată victima violenței în familie *****de la acțiunile agresoarei Daniliuc Cristina și pentru a nu admite supunerea în continuare a victimei la violența psihică, economică și materială se impune instituirea măsurilor de protecție împotriva abuzului comis de agresor.

Atestă că situația corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru cazurile de violență în familie și protecția victimelor. Or, în actuala speță, victima a demonstrat că este supusă acțiunilor de violență familiară, manifestate prin urmărire, insultă și înjosire, comportament agresiv, acțiuni de supunere și limitare economică, financiară și materială. *****a demonstrat că este supus violenței psihice și economice din partea fostei soții Daniliuc Cristina, cum a demonstrat că aceste acțiuni poartă un caracter sistematic, permanent și continuu, existând riscul major de continuare și recidivă a unui asemenea comportament violent și agresiv, în cazul în care nu vor fi întreprinse măsuri de rigoare și concrete, pentru curmarea și preîntâmpinarea lor din partea autorităților, iar în cazul unei atitudini pasive din partea statului, situația se poate solda cu urmări grave sau chiar foarte grave.

Conchide că instanța urmează să procedeze în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 și să aplice restricțiile corespunzătoare în privința agresoarei Daniliuc Cristina, inclusiv cea de a sta departe de victimă și de locuința acesteia.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2026 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de *****privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenţei în familie împotriva acţiunilor Cristinei Daniliuc, parte interesată Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău.

Solicitarea recurentului:

La 21 iulie 20226, avocatul Cotorobai Vitalie în interesele lui *****a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2026**,** solicitând admiterea recursului, casarea acesteia, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție, precum și încasarea din contul lui Daniliuc Cristina a cheltuielilor de judecată aferente judecării prezentei pricini formate din taxa de stat și taxa de timbru pentru instanța de fond și taxa de timbru pentru instanța de recurs, de la plata căreia petiționarul –victima violenței în familie *****este scutit de lege.

Argumentele recursului:

În motivarea cererii de recurs, avocatul Cotorobai Vitalie în interesele lui *****a reiterat toate argumentele expuse în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violență în familie, admise de Danilic Cristina.

Susține că în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond a fost demonstrat că urmare a violenței psihice, economice și materiale aplicate de Daniliuc Cristina în raport cu *****, ultimul a suferit daune devastatoare pe termen lung, fiind supus la stres cronic, anxietate severă și depresie. Instanța de fond, însă, a neglijat toate aceste argumente și probe care au fost administrate și prezentate de petiționarul *****, limitându-și concluzia și soluția emisă prin faptul că aceste acțiuni nu constituie violență domestică, deoarece „...probele administrate relevă existența unui conflict familial și a unor litigii civile și de executare între foștii soți, însă aceste împrejurări, nu sunt suficiente pentru a concluziona asupra existenței violenței în familie în sensul Legii nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.”

Nu este de acord cu o asemenea abordare, deoarece aceasta demonstrează aplicarea din partea instanței de judecată a unei practici cu duble standarde. Concluzia respectivă o face având în vedere că instanțele tratează diferit aceiași situație și aplică diferit regulile și cadrul legal în cazul lui *****, deoarece acesta este bărbat și un simplu cetățean în raport cu Daniliuc Cristina, care este femeie și judecător.

Astfel, este cert că instanțele aplică duble standarde aplicabile: raporturilor sociale, având loc judecarea diferită a comportamentului persoanei pe baza genului și a statutului, cum și a justiției fiind aplicate pedepse (or, instituirea interdicțiilor constituie o formă de sancționare a agresorului) diferite pentru aceleași fapte, în

funcție de influența și statutul persoanei. Astfel, este cert că instanțele de judecată acționează discriminatoriu în cazul lui Daniliuc Cristina și a lui *****, tratând aceleași situații și circumstanțe în favoarea lui Daniliuc Cristina și, vice-versa în defavoarea lui *****, având în vedere genul și statutul fiecăruia.

În circumstanțele expuse, pledează pentru necesitatea stringentă de intervenire a instanței de recurs, în vederea corectării erorilor și încălcărilor comise de instanța de fond. Or, pentru a fi protejată victima violenței în familie *****de la acțiunile agresorului Daniliuc Cristina, și pentru a nu admite supunerea în continuare a victimei la violența psihică, economică și materială se impune instituirea măsurilor de protecție împotriva abuzului comis de agresor.

În acest sens declară că situația corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru cazurile de violență în familie și protecția victimelor. Or, în actuala speță, victima a demonstrat că este supus acţiunilor de violenţă familiară, manifestate prin urmărire, insultă și înjosire, comportament agresiv, acțiuni de supunere și limitare economică, financiară și materială. Adică *****a demonstrat că este supus violenței psihice și economice din partea fostei soții Daniliuc Cristina, cum a demonstrat că aceste acţiuni poartă un caracter sistematic, permanent și continuu, existând riscul major de continuare și recidivă a unui asemenea comportament violent și agresiv, în cazul în care nu vor fi întreprinse măsuri de rigoare şi concrete, pentru curmarea şi preîntâmpinarea lor din partea autorităților statului, iar în cazul unei atitudini pasive din partea statului, situația se poate solda cu urmări grave sau chiar foarte grave.

În consecință, conchide că instanța de recurs urmează să procedeze în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, să admită recursul, să caseze actul judecătoresc atacat cu adoptarea unei noi soluții de admitere a cererii, cu aplicarea restricţiilor corespunzătoare în privinţa agresorului Daniliuc Cristina, inclusiv cea de a sta departe de victimă și de locuinţa victimei.

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (în cauza Opuz contra Turciei hotărârea din 09.06.2009) a accentuat, că în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului (de limitare la domiciliu şi într-o anumită măsură de libertatea circulaţiei şi deplasării) nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală și să prevaleze asupra acestora.

În aceiaşi cauză (Eremia vs Moldova) Curtea a constatat, că combinarea factorilor menţionaţi (identici cu cei stabiliţi de către instanţă în actuala cauză) demonstrează clar, că acţiunile autorităţilor nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violenţa asupra victimei, dar a condus la tolerarea repetată a violenţei şi a reflectat o atitudine discriminatorie faţă de victima violenței în familie.

Accentuează că potrivit dispozițiilor art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată şi de

familie, domiciliul şi corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii şi prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Corespunzător, victima *****a demonstrat existența circumstanțelor care impun amestecul unei autorități publice în exercitarea dreptului garantat de art. 8 CEDO, în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea victimei violenței în familie, protejarea sănătății și integrității psihice și mintale a victimei, inclusiv pentru protejarea drepturilor şi libertăților lui *****.

Totodată, reiterează și accentuează că instanța de fond, pentru a respinge cererea înaintată de aplicare a protecției împotriva violenței în familie, s-a limitat formal doar la concluzia, că cele demonstrate de *****indică la existența unui conflict familiar și a unor raporturi juridice civile și de executare, aplicând astfel standarde duble, deoarece, reținând o situație mult mai simplă, cum ar fi pretinsa interzicere a accesului la imobilul din str. Calea Orheiului, 113/1 ap. 187 mun. Chișinău (deși Daniliuc Cristina nu are nici o atribuție la acest imobil, locuiește de facto în mun. Cahul str. Mihai Eminescu, 38 ap. 57 și în mun. Chișinău str. Mihai Eminescu, 39 ap. 10 împreună cu fiica minoră Amelia), cum și pretinsa violență economică prin neparticiparea la întreținerea fiicei minore, fapt care nu a fost demonstrat nici cum, fiind unul pur declarativ și combătut de *****, a admis cererea depusă de Daniliuc Cristina și a aplicat măsuri restrictive în privința lui *****. O asemenea atitudine a instanței de judecată demonstrează cert aplicarea unui tratament discriminatoriu în cazul lui *****, având în vedere genul și statutul acestuia în raport cu Daniliuc Cristina, eroare care, în opinia petiționarului, urmează a fi corectată de instanța de recurs. Or, petiționarul *****a demonstrat că agresoarea Daniliuc Cristina, prin acțiunile sale intenționate, cu caracter de agresiune psihică, morală, economică și materială îl supune pe petiționar suferințelor de ordin psihic și moral suficient de grave, ce impun intervenirea statului cu scopul protejării victimei violenței în familie.

Totodată, pentru a asigura dreptul lui *****de a pleda și a fi auzit de un tribunal, drept garantata de Constituția RM și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, acesta consideră necesar ca instanța de recurs să convoace părțile în ședință, cu acordarea dreptului recurentului de a se expune și a pleda nemijlocit în fața instanței de judecată.

La 12 august 2026, Daniliuc Cristina a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Cotorobai Vitalie în interesele lui *****, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

Termenul de declarare a recursului:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 16 iulie 2026, iar, recursul a fost depus prin poștă electronică la 21 iulie 2026. Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, instanţa de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.*

Conform art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, *cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenţei în familie. (2) Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.*

În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire*

poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform prevederilor art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, *declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.*

Potrivit dispozițiilor art. 278[7] alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, *instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.*

Articolul 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 definește *violența în familie* ca acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar *violenţă fizică* ca fiind vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar. Victimă-adult reprezintă persona adultă care a fost supusă actelor de violență în familie sau concubinaj.

Același articol instituite definiția de *violență psihologică* ca fiind impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-și modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Iar *violența economică* ca privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existenţă primară, precum hrana, medicamentele, obiectele de primă necesitate; abuzul legat de diverse situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicerea dreptului de a poseda, de a folosi şi de a dispune

de bunurile comune; controlul inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuzul de a susţine familia, precum şi eschivarea de la plata pensiei de întreţinere stabilită prin document executoriu sau prin contract privind obligaţia de plată a pensiei de întreţinere, în cazul în care această conduită afectează nivelul de trai, demnitatea, sănătatea ori dezvoltarea copilului sau a unui membru al familiei aflat în întreţinere; retragerea mijloacelor de pe conturile bancare ale victimei fără acordul acesteia; impunerea la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru minor al familiei; alte acţiuni similar.

Conform art. 3 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, *subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).*

În virtutea art.12 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, *persoanele care pot depune cerere despre comiterea actelor de violență în familie sunt: a) victima; b) în situație de criză, membrii de familie; c) persoanele cu funcție de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia; d) autoritatea tutelară; e) alte persoane care dețin informații despre pericolul iminent de săvârșire a unor acte de violență sau despre săvârșirea lor.*

Colegiul reține că scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru

probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Corespunzător, prin prisma art. 9 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, *instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.*

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei și din explicațiile date de către petiționar în instanța de fond, s-a stabilit cu certitudine că *****s-a aflat în relație de căsătorie cu Daniliuc Cristina din anul 2017. Din această căsătorie a rezultat un copil minor, Pyzinski Amelia, născut la 28 iunie 2017. La data de 05 februarie 2025 căsătoria a fost desfăcută, astfel, în prezent părțile locuiesc separat.

În contextul prevederilor art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, Colegul atestă că la caz, părțile întrunesc prevederile art. 3 alin. (2) lit. b) ale Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, fiind subiecții ai violenței în familie.

În speță, instanța de recurs constată faptul că cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de *****nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art.278[5] Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind puse în pericol viața şi sănătatea victimei, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra lui *****.

Astfel, instanța de recurs conchide că riscul aplicării violenței psihologice sau economice asupra pretinsei victime nu este real și nici iminent.

În aceeași ordine de idei, Colegiul judiciar apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la faptul că probele administrate relevă existența unui conflict familial și a unor litigii civile și de executare între foștii soți, însă aceste împrejurări, nu sunt suficiente pentru a concluziona asupra existenței violenței în familie în sensul Legii nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

Or, măsurile de protecție constituie măsuri excepționale destinate prevenirii sau încetării unor acte de violență dovedite ori a unui risc real și iminent de producere a acestora, dar nu un mijloc procesual de soluționare a litigiilor privind exercitarea autorității părintești, executarea obligațiilor de întreținere sau contestarea legalității unor hotărâri judecătorești.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs, precum că instanța de fond nu a dat apreciere corectă circumstanțelor expuse de victimă, iar, în motivarea încheierii s-a referit doar la faptul că de către victimă nu au fost prezentate probe pertinente și concludente.

Astfel, instanța de fond la emiterea încheierii pe caz a luat în considerație toate argumentele invocate de părți și în baza probelor anexate la dosar, precum și ținând cont de prevederile legale care guvernează speța a optat pentru soluția de respingere a cererii depuse cu privire la aplicare măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

Totodată Colegiul menționează că nu poate pune la baza instituirii a măsurilor de protecție, simpla sesizare cu cerere depusă de *****cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în famile, or aceasta nu este consolidată pe suport probator suficient.

Reieșind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare ale ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de *****cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința sa.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că prima instanță întemeiat a respins cererea depusă de *****cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, iar, cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Cotorobai Vitalie în interesele lui *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2026, adoptată în cauza civilă la cererea depusă de către *****privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenţei în familie împotriva acţiunilor Cristinei Daniliuc, parte interesată Inspectoratul de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Svetlana Vîșcu

Constantin Roșca